

regering, er en minimalstatsstrategi, som netop ikke går ud på at reducere de offentlige udgifter, men går ud på at udhule de offentlige indtægter, for så tilpasser udgifterne sig selv nedad.

Er det ikke det, der er billedet: store massive lettelser og besparelser på de svage?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Anders Samuelsen skal jeg sige, at det nu ikke er min opfattelse, at skatteministeren eller Venstres ordfører med fremsættelsen af det her lovforslag svigter statsministeren. I øvrigt er statsministeren naturligvis fuldt ud bekendt med, at lovforslaget fremsættes.

Men det hænger jo sammen med, at hr. Anders Samuelsen forudsætter, at det her er et spørgsmål om skattelettelser til de højestlønnede, og det har jeg nu bestridt et antal gange her fra talerstolen. Det her forslag går ud på at tilgode alle dem, som virksomhederne ønsker skal tilgodeses med aktieordninger, og for min skyld må det meget, meget gerne være en stor mellemgruppe af medarbejdere – det vil det vel være, men i hvert fald nøglemedarbejdere – som kan få glæde af dette her.

Med hensyn til skattelettelser i bunden vil jeg sige, at der har jeg opfattet det sådan, at de skattelettelser, som statsministeren taler om, er disse generelle skattelettelser, som vi har på tapetet pr. 1. januar 2004.

Med hensyn til hr. Bukstis kommentar skal jeg alene henvise til, at lovforslaget her er finansieret igennem konkurrencepakken, som jeg i øvrigt henviser til.

Formanden:

Så kan vi vist gå videre i ordførerrækken. Det er nu hr. Henrik Sass Larsen.

Henrik Sass Larsen (S):

Da den socialdemokratisk ledede regering trådte til i 1993, stod man på skatteområdet i et stort morads. Selskabstømning og gabende huller i skattelovgivning gav plattenslagere af enhver art kronede dage. Den socialdemokratisk ledede regering påbegyndte et stort oprydningsarbejde. Der blev lukket huller, og der blev ryddet op. Det var en opgave, som var stor og omfattende som følge af den slendrian og bevidst manglende handling, som den foregående Schlüterregering praktiserede.

Nu starter det så forfra med denne her regering. Lovforslag efter lovforslag bliver kørt igennem med automatisk støtte fra Dansk Folkeparti, og hullerne bliver større og større. Princippet om, at skat er noget, som vi betaler efter indkomst og ikke efter vores evne til at finde huller i lovgivningen, bliver igen vendt om. Det her forslag er endnu et eksempel herpå.

Med det her forslag bliver det nu muligt at bytte om på lønindtægt til fordel for aktieoptioner og få dem beskattet som aktieavance. Man kan altså bytte en beskatning fra topskat ud med en beskatning for aktieavancer, og det kan lade sig gøre fra dag til dag. Er man i den situation, at man på grund af andre forhold, renteudgifter til prioritetsgæld og andet, får negativ kapitalindkomst, er skattegrundlaget nu kun amts- og kommuneskatterne, altså nede på 32 pct. frem for 63 pct. Eller den modsatte vej: Man kan holde på aktierne i en uendelighed og dermed også udskyde beskatningen i en uendelighed. Beholder man aktierne i 3 år eller mere, er der tale om aktieindkomst, og så er skatten også lavere.

Er lønmodtagernes samlede aktiebeholdning af børsnoterede aktier under 125.100 kr. for enlige eller 250.100 kr. for en med ægtefælle, kan det lade sig gøre at få det helt skattefrit, når man har haft aktierne i 3 år.

Hvem kommer så alt det her til gavn og glæde? Hvem er det, som får tilbudt aktieoptioner, og som i dag svarer topskat? Det er ikke almindelige danske lønmodtagere. Det vil være dem, som tjener mange penge, og som er i toppen af indkomstskalaen. Det er dem, som kommer til at spare i skat og dermed bryder med hele retfærdighedsprincippet i skattelovgivning, nemlig at det er de bredeste skuldre, der også skal bære de tungeste byrder.

I det hele taget er vi i Socialdemokratiet temmelig sikre på, at denne her lovkonstruktion vil åbne op for så massiv skattetænkning, at det i vidt omfang vil blive muligt at undgå beskatning her i Danmark af aktieoptionerne. Bor man f.eks. i Sverige og arbejder i Danmark, vil der ikke tilfalde 1 krone til kongeriget. Aktieavancer er ikke omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Lovforslaget prøver at tage højde for omfanget af aktieoptioners udnyttelse, og alene problemerne med kursfastsættelsen af aktieoptioner for ikkebørsnoterede aktier illustrerer med al tydelighed, at det forsøg er dømt til mislykkes. Høringssvarene, som er afgivet til det her lovforslag, både dem, som er positive, og dem,